

גומל חסד של אמת

לזכר הקדוש ר' יעקב וולצמן שנרצח בירושלים בכ"ג מנחמת

.(20.8.1938) אב התרצ"ח

נווהגים אנו להעלות זכרם ולספוד לאנשים שבחייהם תפסו מקומות מכובדים בתחום חיים שונים — בחברה, בתרבות, במדיניות וכו', שהיו מנהיגים לעדתם ומורי דרכם. אך לא, לא על אלה נmana הקדוש ר' יעקב מאיר ז"ל. הוא לא העיד את הכבוד הציבורי, לא רדף אחרי פרסים ופרסומת. עבדתו בצדעה נעשתה, שלא על מנת לקבל פרס. בכל נפשו ובכל מאודו התרמסר לכל אדם ששרוי היה במצבה. אולם את עיקר יעדונו ראה בגמילת חסד אחרון לנפטר, בגמילת חסד של אמת.

אדם גלמוד וערירiy, כי יפול למשכב ואין מי שיסען אותו בחוליו, מי שיישמע לו, יעוזד אותו ויתפל בו — ר' יעקב מאיר היה לו לעזר ולסעד. אז היה ר' יעקב מאיר שוכן את עצמו ואת משפחתו, אך לחולה, מתיידד אותו, סועד את מיטתו ו לרגע קט הוקל לחולה. שוב לא היה בודד, יש מי שאיכפת לו, שייהיה בריאות. בחצות הלילה, בגשם זועף ובקרה, נחפז ר' יעקב מאיר דרך סימטאותיה האפלות של מאה שערים, עת כולם שקועים בשינה عمוקה, לעבר ביתו של החולה הבודד, הגלמוד. אך היה, כי בהגיעו בקרבת הבית נשמעו כבר ממנו צעקות קורעות-לב ובכפי מר. אז היה נכנס ר' יעקב מאיר לבית הנפטר, מנהם את האבלים, מבקשם לשכב ולנוח ובעצמו מתיישב ליד המת ובאמירת פרקי תהילים מבלה עד אור הבוקר.

בפרוץ המאורעות בארץ-ישראל בשנים תרצ"ו—תרצ"ח,

הכנסת
10/Jan

לעומת מושגיה כהיאו ה' מושגיה

1910 Original sketch 1910.122

Normal, sur. n. pl. p. Ltr. 2nd

power /fəʊər/ : power, power, power
power is right - right power

16. (1, 50) - پیغمبر اسلام (صلوات الله علیہ وسلم) ۱۹۳۷ء

1933-1934. 1934-1935
1935-1936. 1936-1937
1937-1938. 1938-1939
1939-1940. 1940-1941

John - Virginia - 1948-1965 N ~ 1966

Opinion - High Noon '20's

וירושלים אף בירך על ראש-חודש אלול. בצהרי יום השבת אמר את תפילה "שמע-ישראל" ונשmeno יצאה ב"אחד". בן חמישים היה במותו.

ת.ג.צ.ב.ה.

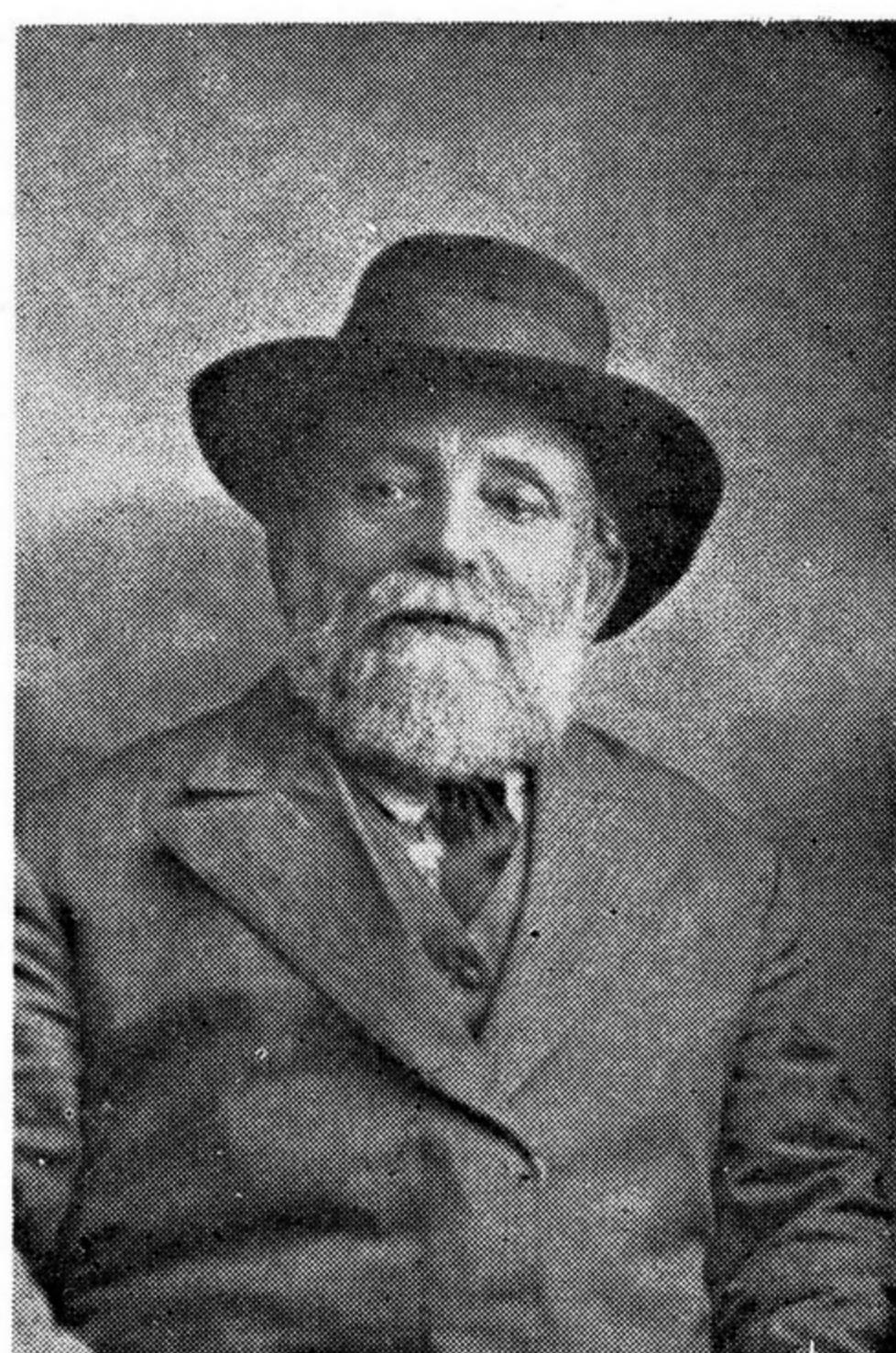
משפחה ולצמן

לא נזהר הוא לנفسו, חודר לכל פינה נידחת ומוסכנת, כדי להביא את קדושי האומה לקבר ישראל. הוא מביאם לקבר ישראל בהר הזיתים ואינו שועה לפקודת השלטונות לקברם בקבר אחיהם, בגל שעת-החרום, לאור הירח הוא כורה קבר לכל אחד מהם. נגד עיניו אך מצויה אחת — קדושת המת וכבודו.

בירושלים מת יהודי עיריר וזקן, לבדו גר האיש, ללא קרוב וגואל. השכנים שהרגשו בריחות הרעים העולים מחדר הזקן נמנעו להתקrab אליו ולהציג פנימה, גם רופא שהוזעך נמנע להכנס פנימה. אז שבר ר' יעקב מאיר את הדלת, פתח את החלונות, העביר הגויה לבית-הקבורות ושם הביאה לקבר ישראל.

אך תשולם עבור טרחתו סירב לקבל, שמא תיפגם המצויה. ר' יעקב מאיר התנגד ללוות את המת בנסיעה ואפלו מקומות מרוחקים מאוד מבית-הקבורות, וזה תינוק בז'יוומו שמובא לקבורה, כמוות גאנז וצדיקי ירושלים מדורות עברו, שהקפידו במצוות כבוד המת וללוותו רק רגלי.

ר' יעקב ולצמן ז"ל

ר' יעקב מאיר יהודי פשוט היה, ישר דרך ותמים עם אלוהיו. תושב ירושלים למעלה שלושים שנה, מראשוני הפועדים אשר סללו את הכביש לימי משה. לאחר-מכן היה תפר. אולם הוא נטה את אומנותו והתרמס כולם לענייני "חברה-קדישא". בדוחק רב פירנס את משפחתו מרובות הנפשות. בפרוץ המגפה במלחמת העולם הראשונה, בירושלים התנדב להביא את חללי המגפה לקבר ישראל וגם בשבותות וחגיגים לא הפסיק את מלאכתו הקדושה — הכל למען כבוד המת.

ר' יעקב מאיר נולד בשנת תרמ"ח בקוטנה שבפולין. למד בישיבה ומשאת-נפשו הייתה לעלות לארץ-ישראל. ואמנם את חלומו זה הוא הגשים. בבואו לארץ התישב בירושלים ליד הכותל-המערבי ומשם עבר לבתי-worsha. ביום ששי האחرون, לחיו לפני צאתו למלאתו הוא נפרד מבני-ביתו, ונשך לכולם. כאשר שאלתו לפשר הדבר, ענה, כי לבו מנבא לו רעות. ואכן, בדרכו חזרה לביתו מהכותל-המערבי הוא נוראה ונפצע קשה על-ידי העربים ברחוב סנט-פאול. עדין ראייה סיפורו. כי עוד הספיק לקרוא לעבר האנשים העוברים-ושבבים: "אל תרדו למוֹצְרָה, העربים יורים ביהודים!", הוא הובא לבית-החולמים "הדרה", שם נותח אך למחמת היום, בשבת, הרגיש ברע, אמר